

Pistes

De tan a prop del terra, ja no caurem./ I estimar és caure

Sensibilitat i creativitat. Poetes d'avui i d'ahir. La veu de l'actriu Sílvia Bel i el traç de la il·lustradora Marta Bellvehí (<https://www.facebook.com/martabellvehiillustration/?fref=ts>) . *Poesia dibuixada* (http://lletra.uoc.edu/ca/projectes/poesia-dibuixada?req_info=1) és el projecte literari impulsat per LletrA (<http://lletra.uoc.edu/>) , de la Universitat Oberta de Catalunya, i Catorze. Format per 14 poemes, és una forma d'impulsar i homenatjar l'ànima dels versos que ens han fet i ens fan vibrar.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=Dz8Hs1V8BS4>

Sempre s'estima igual però diferent, em deies.

I ara entre el cafè i jo provem d'endevinar
si ens condemnava allò que era igual
o bé la diferència és la culpable.

L'amargor com una pista em porta a tu,
que ets a la cuina i amb la cullera dissols
el sucre que ja no em despertarà.

Del teu gest no es desprèn una resposta,
tan sols l'indici d'una pèrdua. Fixa't:

Jo no tinc ales perquè els omòplats
tornen a ser omòplats si tu no els mires.

I tu que no tens esma per volar.

De tan a prop del terra, ja no caurem.

I estimar és caure.

